

Antiga Rectoria

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carrer de l'Església, núm. 29. Al centre urbà, dins el barri de la Poca Farina.
Emplaçament	Des del carrer de l'Església, que enllaça amb la BV-5128 pel carrer de Sant Jaume.

Coordenades:

Latitud:	41.62312
Longitud:	2.56938
UTM Est (X):	464127
UTM Nord (Y):	4608023

Classificació

Número de fitxa	08193 - 17
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Barroc Contemporani Popular
Segle	XVI-XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Parcialment arruïnat
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL;
Número inventari	IPA 8966/4210-I
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Girona. Plaça del Vi, 2 (Girona)
Fitxes associades:	
<u>Església parroquial de Sant Iscle</u>	
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio

Descripció

Complex format per un seguit de construccions propietat del Bisbat de Girona corresponents a l'antiga rectoria de l'església parroquial de Sant Iscle implantades sobre un terreny de 700 metres quadrats de superfície, aproximadament.

L'edifici principal descriu una planta rectangular de 20 metres de longitud i una fondària que oscil·la d'11 a 9 metres en els seus extrems. Té la façana principal orientada a ponent, alineada en direcció N-S amb el carrer de l'Església. Consta de planta baixa i un pis amb coberta de teula a dues aigües amb el carener paral·lel a façana. Els paraments són de paredat arrebossat i pintat de color blanc, molt malmesos. Totes les obertures tenen llinda plana i algunes estan emmarcades en pedra.

La façana apareix sense compondre, però suggereix igualment l'existència de tres crugies. El portal se situa al centre, amb brancals de pedra, llinda de fusta i porta de dues fulles de posts. Als laterals hi ha sengles finestres amb ampit d'obra, cortina enrotllable i reixa de ferro forjat bombada amb el tram inferior decorat amb filigrana de reganyols i punxes als barrots transversals.

Al primer pis hi ha tres finestres amb brancals i ampits de pedra, dos dels quals esculpits, i llindes de fusta. Als extrems hi ha dues finestres més menudes, una d'arc rodó i l'altra plana, i, immediatament a sobre, el coronament de la façana mitjançant un ràfec amb una imbricació de caps de teula.

La façana nord té un portal d'obra i un ventalló a peu pla i dues finestres protegides amb reixes de forja al pis de dalt. El costat sud té una obertura tapiada a la secció davantera de la primera planta. A continuació i lleugerament reulat, hi té adossat un cos de planta quadrangular de 5 metres de costat i dos nivells de circulació. La coberta, ara esfondrada, tenia dues vessants amb teula a salt de garsa sobre llates de fusta.

Des de l'exterior, l'accés es produïa pel costat de migdia a través d'una porta, avui arruïnada, amb brancals de maó massís i ventalla superior protegida amb llangardaixos. Al primer pis hi ha dues arcades pariones amb ampit corregut de maó pla, que en serien tres si comptem la que ha estat paredada al costat de ponent. Aquesta construcció auxiliar es troba perfectament alineada amb la façana est de la rectoria i arranada al mateix nivell. En el punt d'entrega dels dos edificis hi ha una un contrafort de davalla de la teulada i un arc cegat fet amb maó de cantell que s'hi recolza a l'altura del primer forjat. Sobre els dos elements hi descansava, antigament, una biga raconera que sostenia la comuna.

La façana de llevant conserva dues finestres emmarcades en pedra i ampits esculpits a la primera planta de la segona i tercera crugia, i una altra a la planta baixa d'aquesta darrera secció. Per aquesta banda, l'edifici descansa sobre un terreny destinat a horta i presenta diversos cossos afegits amb cobertes d'un sol aiguavés. N'hi ha dos de planta baixa -un, davant del susdit arc cegat, i l'altre, entre la primera i segona crugia- i encara un tercer de dues plantes situat a l'angle nord-est que eixampla el pla de façana pel costat de tramuntana i depassa l'altura de la rectoria en el punt d'arrencada.

Observacions:

Protecció:

Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2006. Nivell de protecció A.

Història

La documentació que integra la Causa General contra la revolució marxista a Sant Iscle detalla que el 24 de juliol de 1937 es va produir el "saqueo de la Iglesia Parroquial, Casa Rectoral, objetos de culto y archivo parroquial".

Segons l'informe de l'Audiència Territorial de Barcelona, el juliol de 1936 la rectoria va ser malmesa pels revolucionaris i s'hi van instal·lar les seus locals dels sindicats CNT, d'orientació anarquista, i UGT, de tendència socialista. També els horts de la rectoria i de l'església, que havien estat incorporats al patrimoni municipal, eren conreats sota la supervisió de la CNT.

El juny de 1942, el rector Vicens Clopés declarava que "en la Casa Rectoral se produjeron los siguientes daños: Saqueo del mobiliario particular perteneciente al entonces cura párroco Rdo. Modesto MasPOCH, valorado aproximadamente en unes diez mil pesetas. Y desperfectos ocasionados en el edificio de un valor de cinco mil pesetas".

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar: Edicions Els 2 Pins, p. 20.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Normes urbanístiques (text refós). Relació d'edificacions, núm. 7, p. 104.

AMAT I TEIXIDÓ, Jordi (2013). 'La pèrdua del patrimoni artístic a la comarca del Maresme vist per la presidència de l'Audiència Territorial de Barcelona, l'any 1937', a El Maresme i la conflictivitat bèl·lica, V Trobada d'entitats de recerca local i comarcal del Maresme, pp.115-130.

ARXIU HISTÒRIC NACIONAL. Fiscalia del Tribunal Suprem. Causa General, 1587, Exp.12. Peça separada núm. 11. Sant Iscle de Vallalta, 1939-1944.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 8966.

